

Nr 16.

Ankom till Riksdagens kansli den 15 mars 1912 kl. 3 e. m.

*Betänkande, i anledning af väckt motion om tillägg till
2 § i tulltaxeunderrättelserna.*

(1:a Afd.)

I en inom Andra kammaren väckt motion, nr 46, har herr *Hamrin* hemställt, »att Riksdagen må för sin del besluta, att ett nytt moment i § 2 af tulltaxeunderrättelserna införes af följande lydelse: då juteväf upprullad på bommar af trä hit till landet importeras, må vid förnyad tullbehandling af samma bommar afdrag göras för bommarnas vikt, om dessa träbommar före utförseln från Sverige kontrollvägts af svensk tullmyndighet och då blifvit försedda med tullverkets stämpel».

Beträffande de skäl, motionären anført till stöd för ifrågavarande förslag, tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

I § 2 mom. 1 af gällande tulltaxeunderrättelser föreskrifves, att tullsats, som i taxan är bestämd efter varans vikt, skall, såframt icke annorlunda är särskildt stadgadt, beräknas efter nettovikten, hvarmed förstås vikten af själfva varan utan emballage.

Utskottet.

Såsom i föreliggande motion erinras, är i anmärkningen till tulltaxans rubriker nr 445—466 stadgadt, att vid tullbehandling af där omförmälda väfnader afdrag i vikten ej får medgifvas för omslag af papper och väf kring hvarje särskildt stycke, ej heller för *inlägg*.

Af motionären har framhållits, att för den inhemska tillverkningen af linoleummattor importeras betydande kvantiteter af s. k. underlagsväf

af jute, upprullad och fastspikad å träbommar, hvilka i vikt uppgå till 9 à 13 kilogram, samt att dessa träbommar, sedan väfnaden för afsedt ändamål afrullats, återutföras för att sedermera tagas i bruk vid förnyade sändningar af dylik väf.

Enligt ofvan åberopade bestämmelser är varuemottagare skyldig att vid införsel af förenämnda, å bommar upprullade juteväf — som först vid användandet i förutnämnda industri frånskiljes bommarna — erlægga tull, utom för väfnaden, jämväl för de medföljande bommarna, och gäller detta icke blott, då dylik bom första gången införes, utan äfven allt framgent vid förnyad införsel af samma bom. Af tekniska skäl lärer ock, såsom motionären meddelar, nu angifna förpackningssätt vara nödvändigt beträffande ifrågavarande juteväfnad, hvaremot för annat ändamål afsedd sådan väfnad icke torde förpackas på dylikt sätt.

Såvidt utskottet kunnat finna, föreligga goda skäl att beträffande det af motionären berörda förhållandet medgifva ett undantag från den i ofvanberörda anmärkning meddelade bestämmelsen om inläggs medräknande i den tullbehandlade varans vikt. Ifrågavarande träbommar äga nämligen, såsom nyss framhållits, en afsevärd vikt, som vid hvarje varupartis införsel medräknas vid bestämmandet af tullbeloppet. Någon invändning från juteindustrins sida lärer, enligt hvad inom utskottet upplysts, icke framställas mot en anordning i den af motionären föreslagna riktningen.

Vid ärendets behandling inom utskottet har emellertid ifrågaställts, huruvida icke motionärens önskemål skulle kunna med större fördel uppfyllas genom att tullfrihet beviljades för ofvannämnda bommar redan första gången de införas till landet och icke, såsom motionären föreslagit, först vid deras förnyade införsel. I syfte att vinna upplysning rörande de tulltekniska synpunkternas inverkan såväl i ena som i andra fallet, har utskottet ansett sig böra i föreskrifven ordning begära generaltullstyrelsens utlåtande, huruvida från tullteknisk synpunkt något funnes att erinra mot den af motionären föreslagna bestämmelsen eller mot förenämnda, inom utskottet ifrågasatta anordning.

I en den 2 mars 1912 dagtecknad skrifvelse har generaltullstyrelsen afgifvit sålunda infordradt yttrande. Af de i ärendet hörda packhusinspektionerna i Stockholm, Göteborg och Malmö hade packhusinspektionen i Stockholm afstyrkt den af motionären föreslagna tullfriheten, hvaremot de båda öfriga uttalat sig till förmån för densamma. Packhusinspektionen i Göteborg, som lärer vara den enda af nyssnämnda tullmyndigheter, som haft att

handlägga förtullningsärenden af ifrågavarande art, hade förordat, att bommarna gjordes tullfria redan vid första tullbehandlingen. Med öfverlämnande af sålunda afgifna yttranden har generaltullstyrelsen förklarat, att såväl det ena som det andra af de framställda förslagen till tullfrihets åtnjutande kunde genomföras utan hinder från tullteknisk synpunkt. Generaltullstyrelsen har jämväl i sitt berörda yttrande såsom sin åsikt framhållit, att den upprepade tullbeskattning, som förut omförmälda träbommar måste undergå, uppenbarligen icke vore med billighet öfverensstämmande. Detta framginge, enligt generaltullstyrelsens åsikt, äfven af grunderna för § 4 mom. q i tulltaxeförordningen, enligt hvilket författningsrum tullfrihet på stadgade villkor åtnjutes för här i landet förut införtullade och ånyo till landet införda utländska varor. Generaltullstyrelsen har vidare uttalat sin anslutning till det inom utskottet framförda förslaget, att förut omförmälda träbommar göras tullfria redan vid första införseln.

Då utskottet, såsom förut framhållits, funnit skäl föreligga för de ofvan berörda träbommarnas undantagande vid beräkandet af tull för den därå upprullade juteväfnaden, har utskottet, äfven med stöd af generaltullstyrelsens nyssnämnda uttalande, ansett, att den af motionären förordade tullfriheten bör vinna tillämpning, oafsedt huruvida träbommarna i fråga förut tullbehandlats inom landet. Stadgande härom synes, enligt utskottets mening, böra inflyta såsom ett tillägg i anmärkningen till tulltaxans rubriker nr 445—466, af den lydelse, som utskottet, i öfverensstämmelse med generaltullstyrelsens förslag i ämnet, här nedan föreslår.

Utskottet har icke förbisett möjligheten, att importörerna kunna komma att minska vikten af ifrågavarande bommar, men är förvissadt, att generaltullstyrelsen skall finna medel att äfven för sådana fall tillgodose statsverkets intresse i fråga om tullbeloppets beräkande.

På grund af hvad sålunda anförts, hemställer utskottet,

att Riksdagen, med anledning herr Hamrins förvarande motion, II:46, ville besluta, att anmärkningen till rubrikerna nr 445—466 i gällande tulltaxa skall erhålla följande förändrade lydelse:

Anm. till n.r 445—466. Vid tullbehandling af väfnader medgifves ej afdrag i vikten för omslag af papper eller väf kring hvarje särskildt stycke, ej heller för inlägg; dock att vid tullbehandling af väfnader, hänförliga till

Bevillningsutskottets betänkande Nr 16.

någon af rubrikerna nr 446 eller 447, afdrag
må göras för bommar, å hvilka väfnaderna
äro upprullade.

Stockholm den 15 mars 1912.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.
